

ВИРОК

ІМ'ЯМ УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

1980 року червня "16" дня Судова колегія в кримінальних справах Львівського

ОБЛАСНОГО СУДУ, в складі:

Головуючого Доманиця В.В.

Народних засідателів:

Гухірка Р.Д.

Забарової К.Є.

Горіщенко О.Є.

При секретарі

З участю прокурора

Антоненка Ю.М.

«Гач» адвоката

Ситенюк О.М.

розглянула у закритому судовому засіданні в ^{місті} Львові

справу про обвинувачення Куріло Вячеслава Омеляновича, 2 квітня

1921 року народження, уродженця села Черківка, Доминського р-ну, Львів-Срачівської області, українця, громадянина СРСР, безпартійного, з передислою місячного обвіго, радянського, походження з реєстраційною 25 лютого 1947 року по Ч.Р. 54-100 і 54-110. ЧРРР на 10 років позбавлення волі, до арешту працював в м. Львові, промисловим 8-ї повкмії м. Львова, проживав в м. Львові по вулиці Дмитро-Тривській №17 кв 66 в домі передбаченому п.п р.62 кв ЧРРР.

Возмешувши мабурієм реєстрації, вислухавши повідомлення підсудного, покарання звідків дослідивши інші докази що є в справі, Судова колегія обласного суду

визнала:

підсудний Куріло В.О. Суду не визнає винуватим

Справа № 2-03/80
1980 рік

В И Р О К

ІМ'ЯМ УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

1980 року червня 16 дня Судова колегія в кримінальних справах Львівського обласного суду, в складі:

Головуючого - Романця В.В.	
Народних засідателів - Чихіркина В.Д.	Забазнової К.С.
При секретарі	Борисенко О.С.
З участю прокурора	Антоненка Б.Т.
та адвоката	Степаненка О.Т.

розглянула у закритому судовому засіданні в місті Львові справу про обвинувачення-

КУРИЛО Василя Олексійовича 2 квітня 1921 року народження, уродженця села Церківна, Долиняського району, Івано-Франківської області, українця, громадянина СРСР, безпартійного, з середньою спеціальною освітою, одруженого, походження з селян, судимого 25 лютого 1947 року по ст.ст. 54-І"а" і 54-ІІ КК УРСР на 10 років позбавлення волі, до арешту працював масажистом 8-ї поліклініки м. Львова, проживав у місті Львові по вулиці Дністровській 17, кв.66, в злочині передбаченому ч.2 ст.62 КК УРСР.

Розглянувши матеріали справи, вислухавши пояснення підсудного, показання свідків, дослідивши інші докази що є в справі, Судова колегія обласного суду,-

в с т а н о в и л а:

підсудний Курило В.О., будучи вороже настроєним проти існуючого в СРСР державного та суспільного ладу після звільнення з місць позбавлення волі в 1955 році за участь з 1942 по 1946 рік в банді ОУН, злочинної антирадянської діяльності не припинив і з метою підриву та послаблення Радянської влади продовжував займатися антирадянською пропагандою і агітацією в усній та письмовій формі до дня його арешту, тобто до 30 січня 1980 року шляхом виготовлення, зберігання, розмноження та розповсюдження документів антирадянського змісту та їх обговорення.

Так, в 1955 році, проживаючи в місті Воркуті, від не встановлених осіб отримав документи антирадянського змісту "Аве диктатор" Горліс-Горського та "Прокляті роки" Юрія Клена і в 1956 році привіз у Львівську область та зберігав з метою розповсюдження до дня арешту, в яких зводиться наклеп на економічну політику СРСР, на радянський лад, радянську дійсність, інтернаціональну політику КПРС, прославляються вороги українського народу - українські буржуазні націоналісти, що вели збройну боротьбу проти Радянської влади.

Прокиваючи і працюючи у місті Львові в 1973 році встановив злочинний зв'язок з жителькою міста Дрогобича Чернечкою Іриною Миколаївною / померла в 1975 році /, з якою до літнього 1975 року систематично обговорював документи антирадянського і наклепницького змісту, одержав їх від неї з метою розширення та розповсюдження серед свого оточення.

Так, в травні 1973 року на квартирі Чернечкої І.М. ознайомився з документом антирадянського змісту "Мойсей і Дант", в якому зводиться наклеп на діяльність радянських та партійних органів і дружбу народів СРСР.

В 1974 році на квартирі Чернечкої І.М. ознайомився та обговорив з нею статтю антирадянського змісту "З приводу процесу над Погружальським, в якій з наклепницьких пороків розкриті розкриття спроба факт пожежі в Оболотці Академії Наук УРСР в м. Києві представити як навмисне знищення з боку органів Радянської влади культурних цінностей української літератури.

Осіною 1974 року у неї ж на квартирі з метою розповсюдження записав на окремі аркуші, а пізніше відомо перенісся в Службу вірні В.Симоненка "Демонстрація", "Український лев", "Як Іноземці Янов", в яких зводиться наклеп на дружбу радянських народів, радянську діяльність, організацію демонстрацій у дні революційних свят.

Тоді ж, в 1974 році на квартирі Чернечкої І.М. перенісся на окремі аркуші 23 пісні і вірші під загальною назвою "Баче Великий, творче воєнський", в яких схиляється ганьба діяльність Сандитів ОУН та зводиться наклеп на органи Радянської влади. В 1978 році у себе на квартирі перенісся ці вірші і пісні у свій особистий архів та зберігав до дня арешту.

В тому ж 1974 році з тією ж метою на квартирі Чернечкої І.М. в місті Дрогобичі обговорював з нею та перенісся частину статті антирадянського змісту під назвою "Як і не обстоєт В.Стенчук", в якій зводиться наклеп на радянську діяльність, проголошення комуністичного будівництва в СРСР, а також на політику КНР в національному питанні.

Осіною 1974 року отримав від Чернечкої І.М. документи антирадянського змісту під назвою "Дроніка саргату", "Серед сміття", "Генерал на заповідника імени Берія", "Замість останнього слова" В. Мороза, "Несоталінська хвиля московського терору на Україні", "Інформації і коментарі західної преси до подій в Україні", "Заява в Президію Верховної Ради УРСР" В.Червоного, "Московські самодури шаліють", "Двоїлий міт", в яких з антирадянських націоналістичних поглядів співається радянська суцесність, навмисне стверджуються, що ніби на Україні проводиться політика русифікації та пригноблення українського народу, що ніби в СРСР порушуються права людини. Радянський Союз порівнюється з "Московським імперією" ревізується марксистсько-ленінське вчення з питань національної політики КНР, закликає до боротьби проти Радянської влади.

Переслідуючи мету розширення та розповсюдити ці документи, тоді ж восени 1974 року, залучив свою сестричку Самотій Надію Дмитрівну до переписування цих текстів, яка перенісся їх в особистий архів в квартирі сестри Самотій Дарії в місті Львові по вулиці 27 Липня, 16.

В січні 1975 року на квартирі Чернецької І.М. передав для ознайомлення і зберігання брошури антирадянського змісту "Аве диктатор" і "Прокляті роки" і тоді ж познайомився з частиною тексту антирадянського змісту під назвою "Кличу живих" Святослава Галицького.

Продовжуючи ворожу діяльність, в лютому 1975 року забрав від Чернецької документи націоналістичного змісту, антирадянського та наклепницького змісту, а саме "Хроніка спротиву", "Серед снігів", "Репортаж із заповідника імені Берія", "Замість останнього слова", "Неосталіська хвиля московського терору на Україні", "Інформація і коментарі західної преси до подій в Україні", "Заява в Президію Верховної Ради УРСР", "Московські самодури шаліють", "Ювелійний міт", та свій зошит, переписаними в ньому Самотій Н.Д., переліченими документами, а також "Аве диктатор", "Прокляті роки", загальний зошит з частиною статті "Якщо обстоє Б.Стенчук", які зберігав у неї. Тоді ж одержав від неї зошит зі статтю "Мойсей і Дант" статті "Воз'єднання чи приєднання України з Росією", "Виступ на вечорі, присвяченому 30-річчю з дня народження В.Симоненка 18.І-1965 року", "Легко і просто називати себе сином народу...", "Присвячується роковинам смерті українського поета Василя Симоненка", статтю "Окрайці думок", з віршем "Злодій", "Остання сльоза", відкритий лист до редакції "Літературної України", загальний лист під назвою "Прометей", а також частину статті антирадянського змісту "Кличу живих", будучи запевнений Чернецькою, що її закінчення отримає від її знайомої по імені Марта.

Всі згадані документи з метою їх дальшого розповсюдження привіз до Львова і зберігав за адресою вул.Дністровська дім 17 кв. 66 де він проживав.

З метою дальшого розповсюдження документів антирадянського змісту осіною 1975 року доручив Самотій Н.Д. переписати документ антирадянського змісту "Аве диктатор".

На початку 1977 року по місцю своєї праці одержав від Марти закінчення документу антирадянського змісту "Кличу живих", яке об'єднав з початковими документами цієї статті, де з ворожих позицій висвітлюється історія українського народу, діяльність Радянської влади, містяться заклики до боротьби проти Радянської та відокремлення України зі складу Радянського Союзу.

В тому ж 1977 році з метою розмноження та розповсюдження цього документу залучив Самотій Н.Д. його переписати. Після придбання друкарської машинки на протязі кінця 1978 і початку 1979 років за його дорученням передрукувала повний текст документу "Кличу живих", а отриманий від Чернецької і Марти примірник документу знищив.

Знаходячись на лікуванні в санаторії "Ірпінь" в 1977 році написав статтю антирадянського змісту під назвою "Добровільний союз" і зробив анатазіс статті "Трикутник смерті", в яких з ворожих радянському ладу позицій, зводиться наклеп на добровільність союзу Радянських республік, наклепницьки змальовує безкорисливу братню допомогу іншим народам світу та сучасне становище українського народу в Радянському Союзі.

В лютому 1978 року знову, перебуваючи на лікуванні в цьому ж

санаторії відтворив складені ним під час перебування в банді ОУН антирадянські вірші, а саме: "Карпати", "За тебе моя мамо", "Прос- нися брате", "1941 рік. Німці всюду", в яких з націоналістичних антирадянських позицій висвітлює ганебну українському народу діяльність бандитів ОУН та закликає до боротьби з Радянською владою на Україні.

Тоді ж, в 1978 році залучив Самотій Н.Д. і свого знайомого Ціщору Василя переписати у себе на квартирі документ наклепницького змісту "Возз'єднання чи приєднання України з Росією, який зберігав в себе у вигляді брошури. Частина цієї статті на прохання Самотій Н.Д. там же на квартирі переписала її знайома Лосик Мирослава. Згаданий документ, переписаний в зошит, в тому ж 1978 році передав для ознайомлення Крацило Оресту у нього на квартирі в місті Радехові, де він був вилучений під час обшуку 30 січня 1980 року.

З метою активізації ворожої діяльності осінню 1978 року придбав друкарську машинку марки "Москва", на якій особисто, а також з допомогою Самотій Н.Д. розмножив в двох примірниках документ "Прокляті роки", при цьому Самотій Н.Д. використала також друкарську машинку належну будинко-управлінню № 5 КЕЧ ПрикВО, де вона працює.

Тоді ж у себе на квартирі на машинці, придбаній за дорученням підсудного Самотій також надрукувала повний текст документу антирадянського змісту "Аве диктатор".

Виготовивши з допомогою Самотій Н.Д. документ "Кличу живих" розпочав його розповсюджувати серед свого оточення.

З цією метою в лютому 1979 року він передав для ознайомлення документ антирадянського змісту "Кличу живих" Коваль Арії, яка ознайомила з ним свого чоловіка Коваль Івана після чого документ повернула підсудному.

Тоді ж передав для ознайомлення цей документ Зарембі Миколі, який в свою чергу ознайомив з ним свою дружину Зарембу Ганну, яка пізніше повернула його Курило В.О.

Влітку 1979 року намагався ознайомити з цим документом Панчинна Святослава, який відмовився від його пропозиції.

Тоді ж відтворив вірші, складені ним під час перебування в банді ОУН, а потім надрукував на машинці під назвою "Чуєш сурми грають", "Єднайтеся брати мої", "Єднайтеся, братайтеся", "Чуєш стогін братів", "В боротьбі з лютим фашизмом", "За тебе, моя мамо", "Сон невільника", де підсудний схвалює боротьбу бандитів ОУН і закликає до повалення Радянської влади на Україні.

В той же час особисто та з допомогою Самотій Н.Д. передрукував текст статті націоналістичного наклепницького змісту "Возз'єднання чи приєднання України з Росією", яку виготовив у вигляді брошури.

Весною 1979 року особисто написав і надрукував у себе вдома документ антирадянського змісту під назвою "Присися, схаменися любий брате" епіграфом до якого написав: "Присвячується 325-ти лихоліттю українського народу", в якому наклепницьки стверджує -

тсья, що ніби то на Україні " продовжується і донині терор і на- силля", закликає до збройної боротьби проти Радянської влади.

В квітні того ж року написав статтю антирадянського змісту під назвою " Чи ми бандити? ", а потім при друкуванні змінив заго- ловок на "Хто бандити?", в якій з ворожих позицій намагався довес- ти, що ніби то Україна була і є в "неволі" і схвалює діяльність ОУН.

Крім цього зберігав у себе на квартирі документи націоналіс- тичного змісту, які сам і при допомозі Самотій Н.Д. записав на окремі аркуші та в зошит, а саме: "Рідна мова", "Мене лихо спіт- кало", " Стояло тепле сонячне літо...", "З вершин і низин", в яких з наклепницьких позицій змальовується поняття "рідна мова", наклеп- ницьки змальовується життя в "язнів в одній із виправно-трудових колоній, з наклепницьких позицій змальовується життєвий шлях Івана Франка.

Крім того, на протязі 1974 - початку 1975 років в місті Дро- гобичі підсудній систематично обгворював документи антирадянського змісту з Чернецькою, на протязі 1975-1979 років у себе на квартирі обробляв в націоналістичному дусі Ціщору В.А., в 1976-1980 роках після придбання радіоприймача і прослуховування закордонних воро- жих передач з антирадянських позицій коментував ці передачі Само- тій Н.Д.

Зберігаючи в підвалі будинку № 15 по вулиці Дністровській у місті Львові згадані вище документи, і які були вилучені під час обшуку 30 січня 1980 року підсудний з метою розповсюдження їм намагався їх видати окремю збіркою під назвою "Прометей", заглав- ний лист, до якої виготовив ще в 1974 році на квартирі Чернецької І.М.

Допитаний по суті пред"явленого обвинувачення підсудний Курило винним себе визнав повністю і показав і показав, що він після від- буття міри покарання за участь в банді ОУН, в 1945 році в місті Воркуті одержав документи антирадянського змісту під назвою "Аве диктатор" і "Прокляті роки", а потім від Чернецької інші антирадян- ські документи зберігав, розмножував і розповсюджував до дня ареш- ту. Крім того сам виготовляв статті і вірші антирадянського зміс- ту. Всі ці документи антирадянського і наклепницького змісту мав на увазі видати збіркою під назвою "Прометей".

Крім особистих зізнань інкріміноване Курило В.О. обвинувачен- ня в проведенні антирадянської агітації і пропаганди стверджує- ться зібраними по справі доказами.

Так, матеріалами обшуку по місцю проживання підсудного, були вилучені документи антирадянського та наклепницького змісту, а також друкарська машинка марки "Москва" та копіювальний папір, з допомогою яких друкувалися антирадянські документи. /т.І, а.с.31-36/

Матеріалами обшуку в квартирі Крапило О.Й. під час якого бу- ло вилучено зошит з документами наклепницького змісту "Возз"єднання чи приєднання України з Росією", який належить підсудному Курило В.О. / т.І, а.с. 106/.

Протоколами огляду вищезгаданих документів антирадянського

та наклепницького змісту, якими встановлено, що всі ці документи за своїм змістом спрямовані на підрив та послаблення Радянської влади, містять антирадянські наклепницькі вигадки, що порочать радянський державний та суспільний лад, пропагують ідеї і принципи українського буржуазного націоналізму, закликають до боротьби проти Радянської влади, з відверто ворожих антирадянських позицій, в яких зводяться наклепи на СРСР і рівноправні союзні республіки, на радянський народ і спосіб життя, на ленінську національну політику і пренагується ненависть до братнього російського народу. / Т.І,а.с. 37-87/.

Показаннями свідка Самотій Н.Д., яка викриває підсудного в розмноженні та розповсюдженні документів антирадянського наклепницького змісту. За його дорученням в 1974 році переписала в зошит документи антирадянського змісту, а після придбання підсудним друкарської машинки марки "Москва" з осені 1978 року за його ж дорученням друкувала їх. Виконувачи доручення підсудного, в 1978 році при переписуванні документу наклепницького змісту "Возз'єднання чи приєднання України з Росією" вона залучила до цього свого знайому Лосик Мирославу. Самотій викриває Курило також в тому, що, починаючи з 1978 року систематично з ворожих позицій коментував їй прослухані передачі закордонних радіостанцій.

Свідок Ціцюра В.А. показав, що підсудний з 1975 року в розмовах з ним поширював антирадянські наклепницькі вигадки, а в 1978 році за дорученням Курило переписував частину статті, в якій возз'єднання України з Росією трактується з наклепницьких націоналістичних позицій.

Свідок Лосик М.П. ствердила про те, що в 1978 році переписала кілька сторінок документу "Возз'єднання чи приєднання України з Росією".

Свідок Крацило О.Й. показав, що в 1978 році в місті Радехові Курило передав йому для ознайомлення документ націоналістичного наклепницького змісту "Возз'єднання чи приєднання України з Росією".

Свідок Коваль А.І. ствердила, що в лютому 1979 року підсудний приніс їй на квартиру документ антирадянського змісту "Кличу живих" і передав для ознайомлення, що вона в свою чергу познайомила з ним свого чоловіка Коваль Івана.

Свідок Заремба М.В. показав, що в лютому 1979 року Курило передав йому для ознайомлення документ антирадянського змісту під назвою "Кличу живих". В свою чергу він передав цей антирадянський документ своїй жінці Зарембі Ганні.

Свідок Матійчин П.Д. ствердив, що підсудний знайомив його з документами антирадянського змісту "Хроніка спротиву" і "Серед снігів".

Висновком графічної експертизи від 21 березня 1980 року стверджується, що рукописні тексти антирадянського та наклепницького змісту: "Карпати", "Мене лихо спіткало", "Рідна мова", "Стояло тепле сонячне літо...", "Як і що обстоє В.Стенчук", "Бандити" написані підсудним Курило, рукописний текст в зошиті під назвою "Мойсей і Дант", написаний Чернецькою І.М. Документи в зошитах "Кличу живих", "Хроніка спротиву", "Серед снігів", "Репортаж із заповідника імені Берія", "Замість останнього слова" В.Мороза, "Неосталінська хвиля...", "Інформація і коментарі захід-

ної преси..."; "Заява", "Московські самодури...", "Ювелійний міт", "Аве диктатор" виконані свідком Самотій Н.Д.

Речовими доказами, які приєднані до справи.

На підставі наведеного судова колегія вважає, що вчинення підсудним злочинів, зазначених в його обвинуваченні доведено:

-Злочин Курило В.О. за ч.2 ст.62 КК УРСР кваліфіковано вірно оскільки він раніше вже був засуджений за особливо небезпечні державні злочини і зразу ж після звільнення придбав з метою розповсюдження документів антирадянського наклепницького змісту, які згодом і розповсюджував.

В зв'язку з тим, що Курило В.О. вже раніше був засуджений за особливо небезпечний державний злочин і знов вчинив аналогічний злочин у відповідності з п.І ст.26 КК УРСР він повинен бути визнаний особливо небезпечним рецидивістом і повинен відбувати покарання в колонії особливого режиму.

При визначенні покарання Судова колегія враховує особливу небезпеку вчиненого злочину, вчинення його вдруге, особовість підсудного тому вважає, що відносно нього повинно бути обране суворе покарання.

На підставі наведеного та керуючись ст.ст. 324,325 КПК УРСР Судова колегія-

П Р И Г О В О Р И Л А:

КУРИЛО Василя Олексійовича на підставі ч.2 ст.62 КК УРСР на 10 років /десять/ позбавлення волі з засланням строком на 5 /п'ять/ років.

На підставі п.І ст.26 КК УРСР визнати Курило В.О. особливо небезпечним рецидивістом з відбуванням призначеного покарання у виправно-трудоцій колонії особливого режиму.

Міру запобіжного заходу щодо засудженого залишити попередню - триманням під вартою.

Термін попереднього ув'язнення з 30 січня 1980 року зарахувати Курило В.О. в строк відбуття покарання.

Речові докази - антирадянську літературу залишити при справі, друкарську машинку марки "Москва" як знаряддя злочину конфіскувати, радіоприймач ВЕФ-202 і портфелі повернути дружині засудженого.

Судові витрати в сумі 69 крб.90 коп. стягнути з майна засудженого Курило В.О.

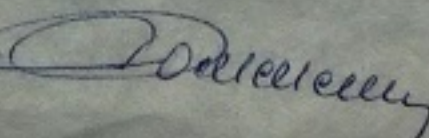
Вирок може бути оскаржений і опротестований протягом 7 діб з дня проголошення, а засудженим в цей же строк з дня вручення копії вироку до Верховного Суду УРСР.

Головуючий /підпис/

Народні засідателі / підписи/

В і р н о:

Голова обласного суду

В.В.Романець